

Nu sunt singur

Samoila

Locuind acolo
Unde viețuiesc,
Că așa s-a întâmplat
Să fie,
E un prilej plăcut
Să mulțumesc
Zilei de ieri,
Rece stafie!
Nu am ajuns,
Oricât m-am străduit,
Să îmi ucid
Vrun sentiment
Rebel,
Când o cățea a simțurilor
A reușit
Să muște sălbatic
Lăsând o urmă de rimel.
Sunt singur, oare?
Mă-ntreb, tăcând!
De ce nu sunt și eu
Ca voi?
Cu toate astea,
Mă străpunge-un gând:
„De-s eu cu mine,
Nu sunt singur,
Suntem doi”.